

Invățătorul

REVISTĂ

de cultură, luptă profesională și informațiuni
a Sindicatului învățătorilor din Județul Dâmbovița

APARE SUB CONDUCEREA RESORTULUI CULTURAL AL SINDICATULUI

Redacția și administrația: Sindicatul învățătorilor Târgoviște-Dâmbovița

S U M A R U L

Înainte pentru înflorirea și întărirea Republicii Populare Române
Partidul Unic Muncitoresc detașamentul de frunte al clasei muncitoare
Activitatea Sindicatului pe luna Decembrie 1947
Sarcini imediate pentru resortele culturale
Știri și comunicări de ordin
Învățătoarea în lupta sindicală
Din câmpul muncii sindicale
Ritmuri pentru Republică
Cântec despre Lenin
Comitetul de coordonare a muncii culturale din Satele Jud. D-vița
Publicații provinciale
O puternică lovitură dată politicii coloniale
24 Ianuarie
Odinoară și acum
Învățătorul ca factor politic
Cooperativa Solidaritatea
Metoda globală și prdarea aritmetice la cl. I-a
Iarna
Să fim uniți
Kremlinul

I. Bălășescu
Valeria Bucur
Valeria Bucur
— —
— —
Maria Ștefănescu
Comitetul executiv
Edu-Bucureanu
Djambei
Vasilie Gamanu
I. C. Poalehica
V. I. Ciampoa
Gheorghiu Gh. Const.
Grigore S. Ion
— Vădulescu
Titu Ștefan
Comit. Un. D.
Edu-Bucureanu
— — — —
Dimitrie Ștefănescu

COMITETUL SINDICATULUI JUDEȚEAN

<i>Valeriu Bucur</i>	<i>președinte</i>	<i>Moroeni</i>
<i>Albu Constantin</i>	<i>vice președinte</i>	<i>Bilciarești</i>
<i>Predoiu Vasile</i>	" "	<i>Cobia</i>
<i>Stănescu Danil</i>	<i>secretar, organizatoric</i>	<i>Mănești</i>
<i>Diaconescu Ion</i>	<i>resp. ad-tiv financiar</i>	<i>Bezdeud</i>
<i>Tăndănescu Nistor</i>	" <i>scoală nouă</i>	<i>Moșteni Greci</i>
<i>Mihăilă Nicolae</i>	" <i>economic</i>	<i>Găești</i>
<i>Băldărescu Ion</i>	" <i>cultural</i>	<i>Rocovlța</i>
<i>Vlădeanu Aurel</i>	" <i>statistic</i>	<i>Căndești</i>
<i>Geamănu Vasile</i>	" <i>sport</i>	<i>Brănești</i>
<i>Maria Ștefănescu</i>	" <i>femei</i>	<i>Ghinești</i>
<i>Popescu Ion</i>	<i>membru</i>	<i>Boloni</i>
<i>Săvescu Toma</i>		<i>Sălcuța</i>
<i>Popescu Gheorghe</i>		<i>Serdaru</i>

S U P L E A N T I

<i>Dumitru Constantin</i>	<i>Mănești</i>
<i>Ștefănescu Maria</i>	<i>Ghinești</i>
<i>Sava Oprea</i>	<i>Finta</i>
<i>Popa Gheorghe</i>	<i>Buteiu</i>
<i>Scărlătescu Ion.</i>	<i>Baldana</i>

C E N Z O R I

<i>Răducanu Gheorghe</i>	<i>Potlogi</i>
<i>Atila Mazilu</i>	<i>Târgoviște</i>
<i>Marinescu Gheorghe</i>	<i>Slobozia Mare</i>

CENZORI SUPLEANTI

<i>Teodorescu Gheorghe</i>	<i>Fieni</i>
----------------------------	--------------

• ÎNVĂȚĂTORUL •

— REVISTĂ DE CULTURĂ, LUPTĂ PROFESIONALĂ ȘI INFORMAȚII
A SINDICATULUI ÎNVĂȚĂTORILOR DIN JUD. DÂMBOVIȚA —

Inainte pentru infiorirea și întărirea REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

După aspre suferinți
Soal ceasul fericit :
Republica Populară Română
Azi este fapt implinit,

Da! Anul 1948, an nou în țară nouă, a adus tuturor celor ce muncesc cu brațele și cu mintea, dela orașe și sate, cel mai prețios dar și cea mai mare bucurie : mândria de a fi cetățeni ai Republicii Populare Române.

Nici că se putea altfel. În timp ce de jur împrejurul nostru democrațiile populare obțineau victorii după victorii, noi să nu facem un pas hotărâtor înainte spre independența națională deplină, spre socialism ?

Era ceva care ne apăsa : rămânerea noastră în urmă.

Era ceva care nu se mai putea tolera : monarhia, unealtă lozică de reacțiunea internă și externă, exponent fidel al intereselor claselor exploatare, ales și rezultat, din votul poporului, scut și chezuș'e exploatării și asuprii.

Alungarea din guvern a liberalilor iătărescieni a însemnat ruperea primei pledici, a însemnat, eliminarea acelui factor care, dela 6 Martie 1945, a făcut încercări permanente pentru frânarea și zădărnicierea activității economice și politice a guvernului, ca apoi prin instalarea miniștrilor, fii ai clasei muncitoare : Ana Pauker la Ministerul Afacerilor Externe, Vasile Luca la Ministerul Finanțelor și Emil Bodnăraș la Apărarea Națională, guvernul să capete caracterul de reprezentant al clasei muncitoare, al țărănimii muncitoare și al intelectualității progresiste.

Ruptă prima pledică, rămânerea noastră în urmă, prin izolătu-

rarea monarhiei, am reușit să eliminăm și cea mai serloasă pledică în dezvoltarea României pe calea democrației populare.

Dar pentru aceasta a trebuit luptă și muncă.

Am fi nedrept, dacă n'am arăta lupta dusă de Partidul Comunist Român, care nu a încetat să arate și să lămurească masele că puterea de Stat era o putere burghezo-moșlerească și că în fruntea ei se află regele, cel mai mare bancher și capitalist.

Atât de puternică a fost, lupta P. C. R. încât lupta clasei muncitoare a devenit până la urmă lupta întregului popor.

Cunoștea perfect de bine clasa muncitoare și țărănimea muncitoare pagini negre din istoria țării noastre.

Invățămintele scoase din alungarea de pe tron a lui Coza Vodă, pentru că acesta susținea revendicările țăranilor muncitoare și era partizan al reformelor democratice, îi erau prea proaspete.

Clasa muncitoare cunoștea cum s'a achitat dinastia în 1907, când a organizat înăbușirea în sânge a răscăalelor țărănești, simțise și încercase pe propria ei piele, 13 Decembrie 1918, Lupeni, Grivița, dictatura regală a lui Carol II-lea și dictatura fascistă descălisă din 1940—1944.

Nu în zadar a spus tov. Vasile Luca: „monarhia a fost creată pentru a opri desăvârșirea revoluției burghezo-democratice în România și pentru a aservi țara cu ajutorul acestei dinastii germane, intereselor capitalului străin”.

Cu aceasta se soldează bilanțul monarhiei:

- nesocotirea sistematică a voinței poporului,
- instaurarea unor regimuri din ce în ce mai reacționare,
- alunecarea spre fascism și
- aservirea României, Imperialismului apusean.

Pe lângă acestea, ceea ce se întâmplă în Grecia, unde monarhia n'a fost înlocuită, nu putea să fie nici pentru noi indiferent.

Era prea aproape 8 Noiembrie, când partidele burghezo-moșlerești, agenții ale imperialismului american și englez, încercase să facă din monarhie scut de apărare, lozincă frontului unit al reacțiunii.

Clasa muncitoare învățase din raportul tov. Gb. Gheorghiu-Dej, făcut la conferința celor 9 partide comuniste din Polonia că! „Sub influența acestora din urmă, curând după venirea la putere a guvernului Dr. P. Groza regele a cerut guvernului să plece. El a declarat că nu mai recunoaște guvernul, a rupt cu acesta toate relațiile și a refuzat să semneze legile și decretul guvernului, pentru a le da caracterul de acte neconstituționale. În această situație guvernul Groza a guvernat timp de 5 luni, continuând a traduce în viață programul de prelucrare democratică. Paralel cu aceasta, cercările reacționare Anglo-Americane, au încercat pe cale de presiune diplomatică să înlăture noul guvern ca nereprezentativ și să redea partidelor

reacționare locul conducător în guvern. Datorită sprijinului energetic al guvernului Sovietic, reprezentanții Angliei și ai Statelor Unite ale Americii, au fost siliți să primească soluția dată de acordul de la Moscova din Ianuarie 1946. Guvernul a rămas la putere”. Așa a vorbit tov. Gh. Gheorghiu-Dej.

Putea oare să mai fie tolerată o astfel de frână în calea reformelor democratice cerute de popor și necesare progresului economic, politic, social și cultural al țării?

Mai era de tolerat o astfel de piedică în calea ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc?

Putea oare să mai existe această contradicție între caracterul muncitoresc-țărănesc al guvernului și al regimului și cel burghezo-moșteresc al țării noastre? Desigur că nu. Contradicția a fost soluționată în favoarea poporului, prin alungarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Române.

Da! Republica Populară Română, care are la bază unitatea politică, organizatorică și ideologică a clasei muncitoare în cadrul Partidului Unic Muncitoresc, care are la bază alianța dintre muncitori, țărani și intelectualitatea progresistă, sub conducerea muncitorimii.

Vrem să înălțăm o Republică populară, Patria tuturor celor ce muncesc cu brațele și cu mintea dela orașe și dela sate și nu o republică oarecare. Și aici e mult de spus.

Nu-i de ajuns prefaceri și răsturnări sociale adânci, dacă forma de stat republicană instaurată odată cu ele, nu corespunde așteptărilor maselor populare.

Pentru aceasta ne vin în sprijin câteva exemple tipice: Republica Sovietică în structura căreia se cristalizează marile cuceriri revoluționare ale muncitorilor și țăranilor din Rusia; Republica Franceză, în care ultimele evenimente desfășurate au demonstrat cât de actuală a rămas lozincă „Republica e în primejdie” și Republica Americană, care nu formează nici o piedică în calea instaurării unei dictaturi fățișe a marelui capital financiar, care a devenit un instrument al asupririi de clasă și în care regii necoronati ai frustrărilor își transmit puterea după toate regulile dinastiilor feudale.

Ceeace se petrece în republicile burghezo-occidentale al căror conținut putred îl scot la iveală sprijinul pe care ele îl dau monarhiilor antipopulare, antipatice poporului, cum este cea din Grecia, pentru Republica Populară Română nu poate fi indiferentă.

Și. Poporul român vrea să construiască o formă nouă de stat, care să prezinte garanția materială, politică, culturală și morală, că o întoarcere spre trecutul întunecat nu mai este posibilă.

Înlăturând deviza: Nihil, sine Deo, poporul român vrea să înalțe o republică care să asigure dezvoltarea democrației populare pe calea progresului, o republică populară, în care nu va mai fi loc pentru capitalul speculanților și al paraziților, o republică populară care să așeze în loc de truste ca factor social și economic, muncă, iar în locul devizei de mai sus lozincă: Nimic fără popor.

Numai astfel, poporul român, liber pe destina! său, liber să-și construiască existența pe care aspirațiile sale către o dreptate socială perfectă o cer, pe care însăși evoluția istorică a umanității o reclamă, va putea să aibă garanția că „pământul este al celor harnici, cei leneși plece unde vor”, că toate bogățiile țării vor sluji binelui poporului și în-tărirea politice și economice a țării, că femeile vor avea aceleași drepturi cu bărbații, că lineretul va dispune de vaste posibilități de dezvoltare al forțelor lui creatoare și că traiul oamenilor muncii va fi din zi în zi mai bun.

Mai mult, Poporul român respiră ușurat astăzi, căci prin în-lătu-rarea monarhiei a avut putința să-și aleagă în sfârșit forma de stat dorită.

Demnă de reținut este caracterizarea pe care o face Gheorghe Di-mitrov Republicii Populare Bulgare: *ea nu va fi nici o dictatură, însă fac-torul hotărâtor va fi majoritatea poporului muncitor, care depune o muncă folositoare societății, iar nici decum copitaliștii, și nici minoritatea vârfurilor burghoze putrede din punct de vedere politic și moral.*

Revenind la noi, prin câștigarea noiei forme de viață socială, Republica Populară Română, în afară de înflăcărata și nemărginita bucurie a masselor largi populare, în urma părăsirii monarhiei, s'au creat condițiuni fictive pentru o desăvârșită asigurare a independenței și suveranității naționale a Statului nostru.

De data aceasta suntem siguri că republica Populară Română nu va lăsa nici o porțiță deschisă amestecului imperialist în treburile interne ale țării noastre.

Și aceasta însemnează mult de tot. Este timpul ca celor de peste mări și țări să le răspundem:

Noi vrem Republica Populară Română puternică și respectată așa cum sunt țările aliate vecine și prietene din vecinătatea noastră. Să nu se joace cu forța unită a clasei muncitoare și în special cu alianța popoarelor iubitoare de pace în frunte cu Uniunea Sovietică, invicibila și titanica putere a oamenilor muncii.

Astăzi, învățătorimea dâmbovițeană, alături de cei ce trudesc în uzine și în ogor, în iubirea ei față de popor și devotament pentru propășirea țării, în condițiile politice actuale, când clasa muncitoare are rol de clasă con-du-cătoare în stat, astăzi când vede că este vorba de o sarcină măreață a cărei înfăptuire devine posibilă prin Republica Populară Română, care creează ba-zele pentru desființarea exploatării omului de către om, ea trebuie să devină forța principală de sprijin și de colaborare cu guvernul în care clasa munci-toare are răspunderea principală pentru adâncirea regimului nostru de demo-creție populară și dezvoltarea acestui regim spre socialism.

Înainte, deci, pe drumul cel nou în care Republica Populară Română în veci să înflorească.

Înainte, în pace și muncă, pe drumul cel nou Republica noastră în veci să trăiască.

Partidul Unic Muncitoresc

detasamentul de frunte al clasei muncitoare

„Partid conștient de rolul lui de avangardă a proletariatului și capabil să ridice mesole la nivelul intereselor de clasă ale proletariatului” va fi P. U. M., format numai din elementele înaltate și cinstite, va cuprinde pe cei mai combativi și devotați, pe cei mai buni fiți ai clasei muncitoare, elemente gata să-și dea viața pentru binele poporului, elemente alese din rândurile celor două partide: P. C. R. și P. S. D.

Succesele obținute din 1944 și până în prezent capacitatea politică de mobilizare a forțelor muncitorești și conștiințozitatea membrilor de partid, verificate în decursul acestor vremuri, în diferite acțiuni, au hotărât clasa muncitoare a păși la îndeplinirea acestui mare act istoric.

P. U. M. nu este o chestiune de oportunitate, că el constituie prima verigă în drumul clasei muncitoare, spre eliberarea sa definitivă.

P. U. M. trebuie să stea în fruntea clasei muncitoare, el trebuie să vadă mai departe decât clasa muncitoare, el trebuie să ducă după sine proletariatul și să nu se lărască în cando mișcării spontane. — Având la bază această concepție leninistă-stalinistă, de care se va călăuzi în drumul său, P. U. M. va înlătura conștient ideile din mintea unor membri, va ridica nivelul scăzut al altora și va alunga, din sânul său, elementele strecurate intenționat, elemente care n-au nimic comun cu interesele superioare ale clasei muncitoare — dând în același timp orientare justă maseilor de milioane ale proletariatului, componenta naturală a partidului.

Profund de fapt că forțele celor două partide au fost dezechilibrate, după 23 August datorită cotărilor acestor țări, în componența lor s'au strecurat — intenționat — multe elemente dubioase, strecurate de către — justă a partidului, care sub diferite forme de manifestare, incompatibile cu ideologia clasei muncitoare, au căutat, sau caută să compromită ideea de clasă și corectitudinea ce stă la baza partidului, unelându-l în același timp la subminarea unității partidului.

Având în vedere aceste situații s'au recomandat verificări serioase în sânul ambelor partide, pentru excluderea acestor elemente strecurate, pentru ca P. U. M., acest îndrumător și conducător al clasei muncitoare, să nu adăpostească în sânul său decât pe cei

care sunt conștienți și devotați luptei de clasă a proletariatului internațional.

Vigilență până la unificare, vigilență la unificare și mai ales vigilență la distribuirea noilor cărți de membru, pentru că ea nu se strecoare, nici un deșman al clasei muncitoare, în sânul partidului. Cărțile de membru nu se vor da după ochi sau pe bază de prietenie, ci după criterii bine stabilite: „în ce măsură sunt devotați clasei muncitoare, în ce măsură sunt elemente active, în ce măsură sunt elemente cinstite, în ce măsură sunt elemente care pot fi educate în P. U. M.”

Elementele admise în partid, pe drept să poarte numele de „membru” al detașamentului de avangardă al clasei muncitoare.

Format din elementele cele mai bune, ale celor două partide muncitorești, verificate în toate acțiunile, și în toate muncile, P. U. M. va putea să meargă în toate direcțiile, ducând pe drumul cel bun, drumul socialismului constructiv, întreaga masă muncitoare și țărănească a tinerei Republici Populare Românești.

„P. U. M., exprimând interesele adevărate ale majorității poporului, va fi insuficient de dragostea de țară și popor, stăruind de orice sovietism, necrezător față de orice înșoțiri de rasă sau naționalitate. P. U. M. se va călăuzi, în întreaga sa conduită, după ideologia internaționalismului proletar și a frăției între popoare.”

Prin aceste scrisor — punct. 4 din platformă — P. U. M. arată modul de rezolvare al problemei naționalităților conlocuitoare dela noi din țară, care sunt tratate în mod egal — la dreptul și datorit — cu poporul român lichidând astfel ura de rasă și sistinismul, armele de care se folosesc regimurile trecute regimurile reacționare.

Problema națională a fost rezolvată conform ideologiei marxiste-leniniste-staliniste.

Din punct de vedere organizatoric, P. U. M., are la bază principiul centralismului democratic, care asigură libertatea de critică oricărui membru, cu precizarea că hotărârea finală de majoritate se fi aplicată în practică și de minoritate.

„P. U. M. este detașamentul de frunte

al clasei muncitoare și al țătarilor celor ce muncesc din România. Pentru ca să-și poată îndeplini cu succes acest rol, P. U. M. va trebui să se bazeze pe principii juste. Centralismul democratic va fi principiul organizatoric al P. U. M.” (punct. 5 din platformă).

„Dreptul în critică e un bun al fiecărui membru de partid și criticii nu i se poate sustrage nimic, indiferent ce poziție are avea în partid” spune tov. Gh. Gheorghiu Dej.

Critica obiectivă și justă ajută la dezvoltarea simțului răspunderii și la înlăturarea lipsurilor, neajunsurilor și greșelilor în activitatea critică a membru de partid.

O trăsătură caracteristică, a P. U. M., constituie democrația internă, care dă libertate oricărui membru de partid să ia parte — în mod liber — la adunările partidului unde se dezbate tot felul de probleme

me la care poate să-și spună punctul de vedere — deschis — indiferent cui îi spune.

P. U. M. este călăuzit de o morală, morală proletară, legată de recunoașterea și respectarea egității de drepturi între bărbați și femei, legată de muncă necesară în folosul poporului, legată de cinste și de curaj în suferință.

Partidul Unic Muncitoresc, ca formă cea mai înaltă a organizației de clasă a proletariatului, are ca sarcină „lupta nemulțumire împotriva manifestărilor stricte de ideologie clasă înun, în toate domeniile. În domeniul filozofic, în domeniul științei politice, în domeniul economic, în domeniul literaturii, în domeniul artei, cu orice cuvânt în tot ceea ce preocupă viața de stat, viața unui popor.

Teză — **PARTIDUL UNIC MUNCITORESC** este cel mai mare și înalt al clasei proletare și țărănești.

VALERIU BUCUR

Activitatea Sindicatului pe luna Dec. 1947

Resort Organizatoric

Sindicatul învățătorilor în număr de 996 membri; bărbați și femei, toți cu adeziune.

Comitetul Sindical Județean se compune din 15 membri, 5 supleanți, 3 cenzori și un supleant la cenzori.

Comitetul Executiv al Sindicatului se compune din 7 membri.

Biroul este format din 3 membri.

Comitetul Sindicatului ține ședință odată pe lună.

Comitetul Executiv, ține ședință de 2 ori pe lună.

Biroul, lucrează în permanență.

Sindicatul, învățătorilor, este împărțit în 10 Secții Sindicale, pentru fiecare plesă câte una.

Comitetul fiecărei secții se compune din 5 membri.

Comitetul secției ține ședințe în prima și a treia Duminică din lună.

Ședința plenară a secției — cu toți membrii — se ține în ultima Duminică din lună.

Secțiile Sindicale sunt împărțite în Grupe Sindicale.

Grupa sindicală cuprinde toate școlile depe raza unei comuni.

Fiecare Grupă Sindicală are un responsabil-secretarul.

În județ, avem organizate 156 grupe Sindicale.

Activitate. S'au prelucrat toate tezele scrise de la Uniunea și Consiliul Sindical Județean.

S'au preluat tezele: Prietenia Româno-Iugoslavă, Aniversarea nașterii tov. Stalin și Săptămâna Copilului.

S'au răspuns tuturor adreselor, fiind la zi cu rezolvarea întregii corespondențe.

N'am avut nici un control sindical de la Uniunea sau de la C.S. Județean.

Colaborare cu instituțiile și organizațiile politice și de meserie. Am ținut legătura permanentă cu Uniunea și cu C.S. Județean.

Am colaborat cu toate autoritățile, administrative, cu instituțiile, cu org. politice și cu C. Cultural, A.R.L.U.S. și A. P.

Lipsuri în muncă

Nu s'au putut ține ședințe cu resp. de resort de la secțiile de plasă n'am putut să activizăm comitetele secțiilor sindicale Bilciurești, „care ne-a trimis un raport ce poate fi dat ca exemplu de neglijență în muncă și lipsă de seriozitate” și Valea Mare, „care nu ne-a trimis nici un fel de raport de activitate, pe această lună, fapt ce constituie delăsare în muncă și inexistența acestei secții”.

N'am putut face verificarea membrilor Sindicatului din punct de vedere al colabo-

rii la opera de democratizare a satului.

Angajament în muncă

Activizarea și eventual schimbarea comitetelor secțiilor sindicale, dovedite inactive. Ședințe model cu toate secțiile Sindicale de plasă.

Fiecare secție de plasă să aibă ca îndrumător permanent, un membru din Comitetul Județean, care lunar să facă raport scris pe constatări ce face în cursul lunii.

Ședințe comune cu organiz. sindicale muncitorești acolo unde sunt.

Resort Cultural Resp. tov. Diaconescu Ion.

Resortul este format dintr'un colectiv de membri.

Activitate S'au organizat și sunt în curs de funcționare a 4 cursuri de limba rusă. Sunt în curs de organizare altele, în centre cu populația învățătoarească mare.

S'au organizat și funcționează cursuri de alfabeti, la multe grupe Sindicale din județ.

Prin serbări și conferințe s'au sărbătorit: Crăciun, Aniversarea nașterii tov. Stalin și Săptămâna copilului.

S'au lucrat și încadrat cu articole ziare de perete.

S'au revizuit toate bibliotecile școlare, iar multe din ele au fost înzestrate cu cărți noi.

Secția teatru și cor a dat o reușită serbare cu Datinele de Crăciun.

S'au organizat și dat serbări frumoase și reușite la următoarele grupe Sindicale: Monești, Bucșani, Buciumeni, Văcărești, Ghișeni ș. a.

Presă și Propagandă

Apariția regulată a revistei Invățătorul care se trimite tuturor tov. din județ, tuturor Sindicat. Inv. din țară, tuturor instituțiilor din județ, tuturor C. Culturale din județ și Sindicatelor muncitorești.

S'au distribuit 300 calendare C.G.M., lozincile primite dela C. S. Jud. și lozincile editate de noi în legătură cu culturalizarea maselor.

S'au înființat câteva biblioteci sindicale, urmând ca în cursul lunii Ianuarie să se înființeze pe lângă fiecare secție și la grupe.

S'au cumpărat 56 tablouri cu diferiți luptători pentru sindicalizare și democrație, o parte din ele fiind distribuite în județ.

Începând cu luna Ianuarie fiecare tov. va fi abonată, prin C.E.C., la Viața Sindicală.

Sindicatul primește, regulat, ziarele: Scântea, Graiul Nou și Contemporanul.

Începând cu luna Ianuarie am provocat la întrecere patriotică Sindicatul Inv. din jud. Muscel.

Tov. învățători au fost indemnati să activeze în cadrul C. Culturale acolo unde sunt înființate și să ia măsuri de înființare acolo unde nu sunt, cunoscând că nu trebuie să existe sat în care să nu fie Cămin Cultural Idem, pentru activizarea celor ce stau în pasivitate.

Idem, să activeze în cadrul A.R.L.U.S.-ului și A. P.

Lipsuri în muncă

N'am reușit a organiza cursuri de limba rusă, în toate secțiile Sindicale și în centrele populate cu tov. învățători.

Nu s'au organizat cursuri de alfabetizare la toate Gr. Sindicale și nu știm unde funcționează efectiv aceste cursuri.

N'am putut abona pe toți tov. la Viața Sindicală

Nu știm, numeric, ce astfel de ziare primesc tov. din județ (abonați).

N'am putut strânge banii pentru calendarele C. G. M. dela Secțiile Sindicale și n'am putut intra în posesia banilor, abonament la viața sindicală.

Nu toate ziarele de perete corespund așteptărilor, parte din ele fiind tendențioase. Gr. Sind. Pietroșița.

Angajamente în muncă

Continuarea și intensificarea muncii pentru îndepărtarea tuturor lipsurilor.

Resortul Economic Cooperatist Resp. tov. Mihăilă Nicolae.

Se compune dintr'un colectiv de 5 membri.

Activitatea

Fuzionarea celor 2 coop. învățătoarești.

S'a intervenit la Of. Economic Județean pentru repartizarea cartelelor cu puncte, tov. care nu le-au primit.

Idem, pentru repartizarea produselor raționalizate, prin Coop. Solidaritatea.

S'a distribuit marmeladă și orez tov. din județ.

S'au înaintat Coop. Solidaritatea, tabele-

le de cartele, ale tov. și membrilor lor de familie, cele care ne-au sosit din județ, pentru a fi trecuți în tabloul general de repartizarea mărfurilor, fără de care nu ni se va distribui nimic.

Lipsuri în muncă

Nu s'a ținut legătura cu C. S. Județean, resort Ec. Cooperatist.

Nu s'a lucrat în colaborare cu Biroul și Comitet. Executiv al Sindicatului.

Nu s'a prezentat la timp raportul de activitate pe luna Decembrie 1947.

Nu s'a ținut nici o ședință cu responsabili economici ai secțiilor Sindicale.

Angajamente de muncă

Indepărtarea tuturor lipsurilor prin activizarea resortului.

Resortul Administrativ Financiar Resp. tov. Balășescu Ion

Se compune dintr'un colectiv de 2 membri.

Activitate

S'au vărsat cotizațiile la Uniunea și C. S. Județean.

S'au achitat ajutoarele de înmormântare.

S'a asigurat funcționarea Căminului învățătorilor, amenajându-se camere pentru dormit.

S'au achitat taxele către Stat și comună.

S'a perfectat contractul de închiriere a părții din fund a Căminului cu Federala.

Lipsuri în muncă

Nu s'a ținut nici o ședință cu responsabili dela secții.

Nu s'au putut strânge banii rezultați din serbările date, de grupele Sindicale, în folosul Sindicatului.

Nu știm câte serbări s'au dat, pe secții, și rezultatul general.

Angajamente în muncă

Indepărtarea tuturor lipsurilor, prin activizarea resortului.

Resortul femeii Resp. tov. Serban Maria.

Se compune dintr'un colectiv format din 4 tov. repartizate pe domenii de activitate: organizatoric, cultural, asistență și administrativ.

Activitatea

S'a lucrat în colectiv cu Comit. Sindical.

Tovărășele învățătoare au fost puse în posturi de răspundere, în cadrul Sindicatului și au fost încadrate în comitete de acțiune la sate, pe lângă școli, dispensare, C. Culturale, Cantine Școlare, A.R.L.U.S., A.P. ș.a.

S'au dat indemnuri ca tov. învățătoare să se încadreze, total, în munca sindicală alături de bărbat, având aceleași drepturi ca el.

Lipsuri în muncă

Nu s'a ținut legătura cu C. S. Județean, resort Femenin.

Nu s'a ținut nici o ședință cu resp. femeii dela Secții.

Nu s'a urmărit în deaproape activitatea tov. învățătoare din județ și nu avem date precise asupra muncilor depuse în cursul lunii.

Angajamente în muncă

Indepărtarea tuturor lipsurilor, prin activizarea resortului.

Concluzii

Activitatea Sindicatului, în luna Decembrie 1947, a fost mai rodnică decât cea de pe luna Noiembrie, fără să poată, însă, să cuprindă întreaga muncă sindicală.

Preș. Sindicatului Învățătorilor
Județul Dâmbovița
Valeriu Băcur

Sarcini imediate pentru resortele culturale

Secțiile de plasă se vor îngriji de îndeplinirea următoarelor sarcini:

1. Achitarea limbrelor culturale.
2. Achitarea calendarelor C.G.M. primite
3. Ridicarea dela sindical a noul calendar pentru fiecare învățător.
4. Achitarea abonamentului la Viața Sindicală pe timp de 1 lună (90 lei) de către directorii de școli.
5. Facerea de abonamente individuale

și înaintarea tablourilor de abonament împreună cu costul pe trei luni (270).

6. Formarea de biblioteci la secții și grupe din volumele ce avem la sindicat. O bibliotecă costă între 4000-5000 lei.
7. Încadrarea școlilor de corle din întreprinderi, cu învățătorii.
8. Înfrățirea și sprijinirea în muncă cu muncitorii.
9. Șed. comune cu celelalte grupări sind

10. Activizarea căminelor culturale.
11. Încintarea situației serbărilor date în cadrul și folosul sindicatului.
12. Articole la revista „Invățătorul”.
13. Comunicarea realizărilor în materie de: coruri, orchestre, ansambluri, spectacole,

biblioteci, conferințe, cărți celtite, ziare de pe-rete (ce articole cuprind, când se schimbă, cine colaborează.

14. Pregătirea unui festival artistic a cărui dată o vom fixa în cursul lunii Feb.
15. Activitate în cadrul A.R.L.U.S.-ului

Știri și comunicări de ordine

Uniunea Corpului Didactic ne comunică: Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Direcția Proprietății și bunurilor Statului cu Nr. 639.943 din 20.XI.1947, la intervenția noastră, cu Decizia Ministerială Nr. 836/946, Monit. Of. Nr. 95 din 24 Aprilie 1946. În-vățătorii cari nu au casă și loc de casă și domiciliază în comunele rurale pot fi împroprietăriți.

La fel, tot la intervenția Uniunii Corpului Didactic, s'a obținut scutirea de taxe școlare pentru fiii corpului didactic din învățământul secundar. Raportați cazurile unde nu se respectă aceste dispozițiuni.

■ În componerea comitetului sindicatului au intervenit următoarele schimbări: în urma demisiei tov. Varvara Roșu, secretar al Sindicatului a fost ales tov. Danil Stănescu.

Tov. I. Bălășescu dela resortul administrativ financiar a trecut în local tov. I. Diaconescu la resortul cultural, iar tov. Diaconescu

în local tov. Bălășescu la resortul adm. financiar.

La fel, la resortul femei, în local tov. Maria Șerban din motive de forță majoră, a fost aleasă tov. Maria Ștefănescu-Ghinești.

■ Tov. Danil Stănescu, obia ales secretar al Sindicatului, a fost ridicat în muncă sindicală, fiind ales în Consiliul Sindical Județean ca responsabil al resortului cultural. Este rezultatul muncii și aprecierii făcute sindicatului nostru de către consiliul sindical Județean. Ridicarea tov. Danil Stănescu e și a noastră. Ii urăm spor la muncă.

■ Înaintați-ne rezultatul bănesc al serbărilor. Cunoaștem cazuri concrete unde tovarășii noștri învățători n'au raportat și nici n'au înaintat rezultatul împreună cu proce-le verbale.

■ Tovarășii noștri, pensionari vor achita cotizațiile la sediul sindicatului pentru a se bucura de toate drepturile sindicale.

Invățătoarea în lupta sindicală

Cu 23 August 1944 s'a dărâmat zidul fascist care pusesse stavilă tuturor por-nirilor curate și care su-grumase clasa muncitoare. A urmat o luptă grea, dar hotărâtă, care s'a sfârșit prin înfrângerea celor ce exploatau munca.

O lume nouă a început: lumea cu libertate de gân-dire, cu dragoste de muncă, cu unire de forțe, care duc spre progres.

Lupta nu a fost deloc ușoară căci trecutul își a-vea rădăcini adânci înfipte

an cu an în mijlocul nostru și care se manifestau prin reacțiuni, șovinism, sabo-taj, subminarea organiza-țiilor, etc.

La lupta cea mare s'au prins muncitorii manuali, s'au prins muncitorii intel-lectuali, care au adus în fruntea țării un guvern de-mocrot, un guvern al po-popului.

Alături de bărbați au luat parte activă și femeile. Tovarășele lor de muncă de pe ogoare, din fabrici, din birouri și din școli.

Până la această dată fe-meile au fost umilitate și desconsiderate —neputând lua parte la viața politică și economică.

Odată cu ziua cea mare s'au arătat ai fi active în toate domeniile și s'au achitat cu demnitate în pos-turile lor. Sindn'atul fiind o organizație profesională de corp, femeia s'a inca-drat dela început găsind că este o necesitate, o obli-gație chiar. Așa cum par-ticipă în toate domeniile muncii alături de bărbații

tot așa au dreptul să participe la viața politică și să se încadreze în lupta sindicală pentru revendicări profesionale pentru binele ei și al colectivității. Ea constituie o forță uriașă și trebuie să vină alături de bărbat ca tovarășă egală și să se sprijine reciproc la muncă și datorii.

Numai în felul acesta vor îndepărta răul și lipsurile.

Fiindcă au un scop comun, o muncă de aceeași natură, trăesc în aceleași condițiuni și duc o viață la fel.

Sindicatul nu cere nimic de-a gata ci totul se clădește priu el.

Pentru noua societate niciun element nu trebuie neglijat și cu toții să fim activi și să coordonăm munca noastră cu a celor-

lalți tovarăși spre binele colectivității.

Munca este împărțită pe resoarte.

Resortul femenin nu înseamnă că munca femeii este separată sau subapreciată ci că și ea își are locul alături de al bărbatului unde activează.

Invățătoarea să caute metode de a ușura viața poporului întemeind cămine de zi pentru copiii muncitorilor care să primească educație și îngrijire aleasă. Deasemenea se vor înființa case pentru asistență socială ca să îndepărtăm neglijența ce a dăinuit în acest domeniu.

Sindicalista nu poate rămâne cu brațele încrucișate ci să explice și să scoată în evidență binefacerile și scopul sindicatului. Cine face parte

dintr'un sindicat, să fie exemplu viu observând ca la orice pas să nu facă greșeli nici măcar în viața familiară sau privată. Orice deprinderi rele trebuie îndepărtate ca să nu se răsfrângă asupra organizației vina aceasta.

Dușmani încă se mai găsesc printre noi și abia așteaptă să semnaleze abateri dela viața disciplinată, lipsuri dela datorii, neexecutare de dispoziții, etc. și să scoată în evidență păcate care eventual s'ar ivi.

Pentru binele nostru și pentru salvarea Patriei bărbați și femei, străbătuți de fiorul muncii, să ne unim forțele și să pășim cu hotărâre pe drumul dezvoltării noastre, pe drumul socialismului.

Marla Ștefănescu

Din câmpul muncii sindical

În cursul lunii Decembrie 1947, putem face bilanțul întregi. munci sindicale.

Iată cum se prezintă situația:

Plasa Fieni

Nu a reușit nici până astăzi să aibă colective la resoarte.

Tovarășul Grigoriu se luptă cu toate și cere ca „sindicatul să ia măsuri”. A ținut 3 ședințe de comitet, dar nu raportează câte ședințe s'au ținut la grupe și ce anume s'a prelucrat. A dat numeroase se bări Remarcăm activitatea grupei Sindicale Moroeni care din serbările date, a trimis Sindicatului suma de lei 20.000. Vrem să știm numărul participanților, atmosfera serbărilor și sprijinul material pe care-l așteptăm. Este singurul comitet de plasă care a trimis abonamentele la Viata Sindicală, mărind chiar numărul lor.

Plasa Pucioasa

În luna Decembrie și plasa Pucioasa a

început să se mute. Organizatoricul trebuie precizeze câte ședințe de grupe sindicale s'a prelucrat și de către cine.

Resortul cultural are cea mai frumoasă activitate și cel mai precis raport. Nimic i-a scăpat tov. Giuvelea. Comitetul trebuie să pună accent pe achitarea sarcinilor datoriiilor față de sindicat.

Plasa Târgoviște

Dacă comitetul este bine încheiat trebuie ca și activitatea să-i fie unitară. Raportul suna însă contrariu: „la ședințe participă aproape toți membrii” sau „mai toți școlile au făcut serbări, revista „ornată articole de fond” ect.

Cât privește revista „Invățătorul” nu bucurat de nici o atenție din partea tov, în din oraș și plasă. A fost atâta sărăcie articole încât unii din membrii comitetului

ea fost obligați să scrie 3-4 articole

Este demă de imitat activitatea tov. Plămădeală la resortul feminin și e resortului cultural. Resortul financiar cu toate că „mai toate școlile au făcut serbări” nu e predat decât 280 lei și aceștia prin cadourile inspectoratului școlar. Nu mai vorbim de timbrele culturale e căror valoare nu o avem.

Singur tov. N. Serben e predat 3000 lei fond cultural.

Plasa Bilclurești

Despre activitatea comitetului plăși Bilclurești n'au decât să vorbească expresiile: „am ocazie a vă raporta” nici un fond pentru corespondență, așteptăm hotărârile plăsare, alfabetizarea a început dar nu vin cursiști, convingerea, nu e suficientă, am luat măsuri în înțelegere cu tovarășe Savo Oprea, bani pentru calendar n'am trimis fiindcă n'am de unde, reșartele prin proces-verbal 30.XI.947 au hotărât să vă întrebe de unde bani?

Ce spune tov. Albu vice președinte al comitetului județean despre comitetul plăși și despre activitatea Comitatului?

Un singur lucru îmbucurător: cursurile de limba rusă.

Plasa Găești

Până 'n prezent se situează printre plășile cu o activitate sindicală remarcabilă.

Nu trebuie să-i împiedice lipsa de activitate a tov. Postelnicu. Cadrele trebuie să le fie grija permanentă.

Resortul feminin mai activ decât toate celelalte resoarte.

Plasa Ghergani

Ca nici o plasă face o caracterizare a grupelor sindicale semn că resortul organizatoric-responsabil tov. Năntătescu, s'e mișcat pe teren. Astfel, din 19 grupe sindicale 12 se prezintă bine, 4 mediocre și 3 rele (Lunguleț, Stănești și Vizurești). Este timpul ca să se termine cu „tovarășii au fost stătuți” sau tovarășii au făcut, „promisiuni”.

Noi știm de „sarcini” și „achitarea de sarcini” de critică și auto-critică iar aici de cum ordnile au fost primite cu încredere și optimism”.

Plasa Iftu

Raportează că s'au ținut între 1-3 ședințe de grupă sindicală. Beșteleaie 1, Principalele Mihai 3. Nu sunt oare 4 săptămâni

intr'o lună. Aprobăm schimbarea tov. D. tru Gheorghe care nu a activat și așteptăm să ai se dea rezultatul școlilor de carte, al serbărilor, articole la revistă și abonamente.

Sindicatul mulțumește tov. M. Ștefănescu pentru fondul cultural de 2000 lei după la casieria sindicatului.

Plasa Matel-Vaeved

Începând activitatea într'un ritm viu. Lipsa ședințelor de comitet și grupă sindicală i-a dus în situația de a face „poezie” în raportul de activitate și e nu se achita de sarcinile primite ca: abonamentele la viața sindicală, calendarele C.G.M. și bibliotecă. Remarcăm sprijinul dat de către grupa sindicală Bucșani, care în urma activității culturale, a trimis 5000 lei tov. P. Abramescu și M. Stroe.

Plasa Voinești

Se menține printre plășile bune. Un raport concret și cu toate datele necesare dovedește muncă bine organizată și planificată. S'a evidențiat în muncă tov. Lucia Negoescu și tov. Ion Stănescu, secretarul secției de plasă.

Plasa Valea-Mare

Începem cu plasa Valea-Mare dela care așteptăm o activitate mai intensă. În afară de resortul cultural feminin și cultural, nu mai avem și resort organizatoric? Vrem să-i cunoaștem munca! Vrem să știm dacă activitatea sindicală merge până la cea mai departată grupă sindicală.

În rezumat

În cursul lunii Decembrie nu am reușit să aducem la îndeplinire planul de muncă propus. Nici un comitet al secțiilor de plasă n'a reușit să-și formeze colective la resoarte și mai ales să ducă munca în colectiv.

Nimeni nu ne oprește de a face primeiri în conducere și promovări în muncă ci mai de grab aceasta să fie o grijă permanentă a comitetelor sindicale.

Atunci vom dovedi un nivel politic ridicat, o muncă sindicală rodnică și o aprofundare a ideologiei Marxiste-Leniniste, când vom ajunge să fim punctul de sprijin și de colaborare al clasei muncitoare, care are răspunderea principală pentru edincirea regimului nostru de democrație populară și dezvoltarea acestui regim spre socialism.

RITMURI PENTRU REPUBLICA

de RADU BOUREANU

De mult te visam, republică populară
Scumpa, mult frământata mea țară;
Decând porneam cu cerbii visului în goană
Visam să-ți văd fruntea fără coroana tirană.

Decând citeam basmul împăratului Cheleş
Visam să prânzesc ca ciobanii sub bolta castelului Peleş
Ca'ntr'o poveste a sfătoșalui Creangă
Fără robi, fără domni cu talangă.

Trecea abecedarul în clasele primare
Cu vulturi negri purtând cruci în cloc,
Sburând fălos peste poporul nenoroc
Cu zestrea neamului în ghiare.

De mult te visam, republică populară
Scumpa, mult frământata mea țară,
În fumul fabricilor azi, îți sue stema muncitorii,
Timpul spulberă regii, vântul spulberă norii.

Goarne sunam în suflet când copil
Vibram citind din Revoluția franceză
Noi am clădit un nou destin, o nouă Marseilleză
Să scrie'n țara mea un alt Rouget de Lisle,

Și azi, la cap de veac din 48
Ți-am scris destinul și o să rămână,
Din muncă, vis și sânge holdele s'au copt,
Cu seceri, cu ciocane și condee
Te vom sui pe val de epopee
Republică populară română.

Trăiască Republica

Cântec despre Lenin

de DJAMBUL

Pornise bătrânul în seară zorit
Turma'n aul s'o adune —
Se'ntoarse spre seară, slăb, gârbovit
Fără turmă, fără o vorbă a spane —
Lacrime geroase îi curg pe obraz
Șingheață în barba-i căruntă
Abia de șoptește: Orfan! am rămas!

Lamea din jură-i se'ncruntă
Plânge moșneagul cu fața crispată
Bătrâna, feciorii se'ntreabă pe rând:
Doamne! ce rău a fost să se-abată
Să-l vadă pe mândrul lor lată
plângând?
Lenin... Ilici... azi... a... murit...

Un freamăt cuprinde tot satul
Poporul rămâne pe loc împielrit
Au moare soarele vre-o dată?
Și aulul pornește plângând spre acân
Durerea s'o cânte 'nțeleptul bătrân.

„Al vieții noastre soare s'a răsărit
Lumina care'n noi o pătruns”
„Steaua ce abia răsări
Și în viață călăzari

„Vladimir Ilici Lenin a murit
„Acel ce, câte zile a trăit
„A ars, pentru-a putea să lumineze
„Pământu'ntreg, și-o lume să creze.
„Lenin prin furtună ne-a condus
„Șapte ani ne-a dus dintr'un opus
„Spre un nou mândru răsărit.

„Pentru noi tu ești piscul albit
de zăpezi
„Înalt până'n ceruri, și toate le vezi
„Legile tale noi le-om păzi
„Poruncile tale ne-or călăuzi
„În grele lupte ce vor urma
„Pe armele tale ne vom îndrepta
„Acela ce ca tine-i de înțelept
„Ne'nfricat, ca și tine destoinic
și drept”.

Populară Română

Comitetul de Cordonare

a Muncii Culturale din Satele Județului Dâmbovița

Campania Guvernului Român pentru stărpirea analfabetismului și inculturii poporului, se află în plină desfășurare.

«Comitetul de coordonarea muncii culturale din județul Dâmbovița» format din întreg statul major al culturii și democrației dâmbovițane, a dat îndrumări tuturor factorilor de răspundere din județ pentru munca — voluntară — împotriva neștiinței de carte să fie înțeleasă ca un imperativ al mersului României spre o viștă mai bună a tuturor celor ce trudesc, spre socialism.

În fiecare comună va lua ființă „Comitetul de coordonarea muncii culturale”.

Compuerea lui: învățătorii, preoții, intelectualii satelor și câte un reprezentant al partidelor muncitorești.

Rostul lui: colaborare în munca fără preget pentru:

— identificarea tuturor neștiutorilor de carte (care nu au fost deloc la școală și cei care nu au terminat patru clase primare) între 16—40 ani;

— înființarea — pe lângă fiecare școală și întreprindere — a Școlii de carte;

— convingerea tuturor analfabeților de a urma zilnic la școala de carte;

— convingerea tuturor învățătorilor și celorlalți intelectuali ai satelor, pentru ca

fiecare să-și ia asupra-și luminarea unui număr minimum 10 și maximum 20 analfabeți cărora — câte două ore pe zi — să le facă cunoscut buchile și frumoasele învățători ce le vor putea desluși în cărți cu ajutorul lor;

— demascarea tuturor celor ce nu înțeleg să urmeze la „școala de carte” prin sfârșaj la: școală, biserică, primărie, Cămin cultural, cooperativă, banca populară, etc.;

— demascarea tuturor intelectualilor și a stăpânilor lor de ieri care fiind contra „școlii de carte” doresc răul poporului pe care-l vor îndobitocit spre a fi lesne exploatat.

Acestea sunt sarcinile urgente și permanente ale „Comitetelor de coordonarea muncii culturale la sate”.

Conștienți că dreptatea socială, după care cu toții tânjim, nu va întârzia să vină, să nu uităm că o piedică serioasă în calea realizării ei este analfabetismul și incultura și de felul cum învățătorii și intelectualii progresiști vor contribui la lichidarea lor, vor realiza, cu un ceas mai de vreme, bunăstarea, libertatea și pacea, numai atunci putându-ne numi cu adevărat, apostolii progresului neamului Românesc.

Vasile Gheorghiu

Din câmpul muncii

— Urmare din pag. 11 —

Este necesară ținerea de ședințe comune cu tovarășii noștri din câmpul muncii manuale, dela orașe și sate.

Celelalte lipsuri în muncă, ca și părțile

bune, rugăm pe tovarășii să le culegă fiecare din plasa lui și din celelalte plăși, imitând pe cele bune și înlăturând pe cele rele.

Comitetul executiv

Binefacerile culturii nu trebuie să fie un privilegiu

Publicații provinciale

Pentru a fi pe linia vederilor democratice, astăzi se caută a se da adevărata însemnătate gândului scris. Astăzi, slova scrisă este răspândită până la sătucul cel mai răsleț de sgomotal vlefli; ordonanțe, circulări, jurnale de perete, jurnale de stradă, broșuri, ziare, cărți, etc.

Prin aceasta se realizează unul din marile deziderate ale vremii, laminarea poporului. Laminarea acestui popor: căruia în fine l-a venit timpul să-și conducă singur destinele și odată cu aceasta se dă posibilitatea maseselor largi să trăiască în actualitate să fie în curent cu evenimentele zilei. Trebuie să se știe ceace s'a făcut ieri și ce-a mai rămas de făcut pentru mâine spre binele oștesc.

O constatare tristă însă: în timp ce-a crescut nevoia de a se răspândi cât mai mult cuvântul scris, micile ca și marile publicații din provincie au sacombat rând pe rând. Aceste flori multe colorii de gâud și faotă au fost doborâte de sulful înghețat al războiului. Astăzi provincia tace de parcă n'ar avea nimic de spus, în timp ce capitala țării geme de sgomolul rotativelor ce debordază zilnic zeci de editoriale. Nu s'a scurs prea multă vreme de când există o mare întrecere în centrele de cultură ale provinciilor românești și de când în fiecare orășel de talia Găeștiului își afirmă ambițiile mai mult sau mai puțin literare, în diverse periodice. Să mai vorbim de „Lucățul” care apărea la Budapeșta și Sibiu, de „Ramuri” și „Năzuința” dela Craiova „Gând Românesc” dela Cluj, „Făt Frumos” dela Bârlad, „Abecedar” dela Medias și multe altele?

Deci scrisul nu mai preocupă azi pe provinciali? Probabil pentru că provincia nu mai are cititori. Sau mai bine zis nu se mai scrie

pentru vechii cititori. S'au schimbat condeertii și odată cu aceștia trebuie să se creeze și alți lectori. Noroc că materialul pentru a crea o pătură nouă de cititori este cu mult mai îndajans decât înainte de 1944; este masesa muncitorilor de toate categoriile pentru care cititul nu este un simplu divertisment ci se impune ca o necesitate vitală ca și hrană, este prima pârghie care mișcă roatele carului statului democrat spre progres. Muncitorii, care până mai ieri nu puteau să-și semneze propriul nume, astăzi prin condițiile create de noul stat democrat, au prins gust de lectură și asteoptă zilnic să devoreze pagini întregi de ziare și alte publicații care îi plimbă cu gândul numai între hotarele țării lor, hotare ce au devenit nelncăpătoare, și peste tot acest glob pământesc revoluționat de noi și generoase idei.

Revista noastră „Invățătorul” nu prea s'a bucurat de mare sollicitudine din partea noastră, încă dela apariția ei. Dece? Fiindcă nu i s'a întrevăzut rolul pe care l-ar putea juca în rosturile noastre dăscălești. Noi nu gândim că ea ar putea lansa cine știe ce talente sau condee de creatori în domeniul literilor sau pedagogiei. Făcându-se numai ecoul publicațiilor de avengură și-ar fi deajans pentru a ne satisface pe noi, învățătorii dâmbovițeni. La sat, unde se eltește mai mult de nevole decât de voie, nu strică să avem o revistă a noastră, care să ne aducă canostilnțe proaspete de specialitate și totdeopată să ne servească, înmănușiate gata, informațiuni despre tot ce frământă mintea omenească astăzi. Nu trebuie decât bunăvoința noastră și mai mult curaj.

I. C. Postolnicu — Mogoșani.

— O puternică lovitură dată politicii coloniale —

Hotărârea luată de O. N. U., de a forma două state independente — Arab și Evreu — în Palestina, este un succes al lagărului anti-imperialist și o pierdere pentru tabăra anti-

democratică.

Prin acest act s'a dat o lovitură serioasă politicii coloniale anglo-americeane.

Statele dornice de pace, în frunte cu U.

R. S. S., au cerut — pentru a se termina odată cu această situație neclară — împărțirea Palestinei, în două state independente și democratice, cu conducere separată.

Nu s'a putut ajunge la formarea unui stat binational, ambele părți, interesate, nepunându-se împotrivă.

Înainte de a se lua această hotărâre, s'a ținut seamă atât de dorința Arabilor — care voesc să scape de lanțurile dependenței coloniale — cât și de situația milioaneilor de Evrei din apusul Europei și din toată lumea, care sunt legați de pământul Palestinei din punct de vedere istoric.

Poporul acesta care a suferit cel mai mult de pe urma fascismului — șase milioane fiind omorâți — și astăzi se află în căutare după adăpost și mijloace de existență.

Ceva mai mult, în Germania de vest — zona americană și engleză — Belsen și a., Evreii continuă să fie internați în lagăre și puși sub supravegherea nemților din fostele organizații S.S., astăzi unelte ale capitalismului mondial.

În principalele orașe din Anglia s'au organizat — din nou — programuri — față de care laburiștii democrați au stat și stau în nepăsare — arătându-ne prin aceasta felul cum trăesc naționalitățile conlocuitoare, în insulă.

Față de hotărârea, definitivă, a O.N.U.-lui, de a crea cele două state în Palestina, imperialiștii englezi au luat atitudine net dușmănoasă neînțelegând să renunțe cu ușurință la această poziție cheie a Orientului apropiat.

Prin delegați, trimiși special, vor să mențină situația dușmănoasă între cele două popoare, folosindu-se de elementele reacționare din ambele tabere.

Turburările și atentatele sunt făcute intenționat, cu scopul de a justifica prezența trupelor, înarmate, pe acest teritoriu pe care nu se 'ndoră a-l părăsi.

Interesele economice sunt extrem de mari.

Concernul britanic „Steel Brothers”, a monopolizat transportul și comerțul pentru alimentele destinate acestei țări.

Trusturile engleze: „Palestine Electric Corporation” și „Palestine Potash Company”, împreună cu rafinăriile din Haifa ale soc. „Consolidated Refinery Ltd” și cu băn-

cile Anglo-Palestiniene și Barklay, stăpânesc și conduc întreaga viață economică a țării acesteia care nu cunoaște independența.

Nu pot lăsa în mâna băștinașilor nici vestita conductă petroliferă Mossul-Haifa care pierdere ar corespunde cu o sinucidere a clasei burghezo-capitaliste, anglo-saxone.

Pentru „menținerea ordinii” în Palestina (întreținerea trupelor camuflate în civili, care în 1945 numărau 15.000 oameni) adică pentru menținerea politicei mandatate, în această țară, Anglia a cheltuit, în 25 ani numai 43.352.000 lire.

Iată pentru ce nu vor, domajii dela Londra, să părăsească efectiv această țară, iată pentru ce duc, și acum după hotărârea O. N.U.-lui, o politică de învrăjbită între cele două popoare care sunt gata să respecte împărțirea făcută de forul internațional, numai să scape de stăpânii care i-a supt de sute de ani și iată de ce un deputat denunțând a spus: „E de preferat ca Evreii și Arabii să lupte între ei, chiar dacă aceasta ar implica o oarecare vărsare de sânge, în loc să continue lupta „contra Englezilor”.

Pe ce se bazează imperialismul englez de sabotează hotărârea O.N.U.-lui și caută să prelungească ocupația britanică în Palestina.

1. — Pe curentele reacționare din rândurile Evreimii, care de azi de zile duc o politică de aservire față de capitaliștii englezi, punându-le la dispoziție întreaga mână muncitoare.

2. — Pe pionii politici imperialiste britanice din Orientul apropiat, care lucrează mână în mână cu capitaliștii anglo-americi și care nu văd cu ochi buni dezvoltarea curentelor democratice ce au ca țintă desrobirea fraților lor de suferință și exterminarea patronilor, și

3. Pe ajutorul tacit al amicei de peste ocean, „prietena de suferință” care, cu dublu scop, a acceptat — de moment — împărțirea Palestinei fiind de acord cu propunerea U.R.S.S. în formarea celor două state, cu conduceri — separate — democratice,

Cine a contribuit la soluționarea justă a acestei probleme?

1 — Țările democratice dușmane ale politicei de subjugare și aservire membre ale O. N. U.-lui, în frunte cu U. R. S. S., cea mai dărză luptătoare pentru pace și democrație, cea mai înverșunată țară în lup-

ta contra clicei reacționaro-burghezo-capitaliste din lume, în fruntea căreia stă U.S.A.

2. — Mișcarea democratică evreiască din Palestina care a suportat cea mai grozavă teroare în timpul acestei ocupații, luptând pentru descătușarea poporului din ghiarele capitalismului ațător de răboiu.

3. — Mișcarea democratică arabă, care înțelegând intenția dictatorială a clicei reacționare condusă de marele Multiu, pusă tot în slujba Angliei a luat atitudine de față trecând la luptă alături de Evreii democrați pentru alungarea, atât a imperialiștilor britanici cât și a coadelor de topor care voiau să le pună țara la dispoziție.

4. — Comuniștii evrei și arabi, conducătorii celor două mișcări democrate-muncitorești care au luptat și luptă, pentru: „desliințarea robiei imperialiste, indiferent că este engleză, indiferent că este americană, sau de altă nuanță.

Forțele democrate din țările coloniale — fiind astăzi o realitate constituită spatele frontului imperialist de care capitaliști ațători de răboiu, au început să se teamă.

Lupta pentru pace și democrație care e te în plină desfășurare, formează un tot cu lupta țărilor coloniale și semicoloniale dusă contra exploatării și dependenței.

V. I. Ciampacu

24 Ianuarie

La ziua de 24 ianuarie, poporul român sărbătorește două mari evenimente; a) 24 ianuarie 1859, — Unirea Principatelor — b) 24 ianuarie 1905, reorganizarea mișcării muncitorești, sub marea influență a primei revoluții rusești.

I.—Cercetând cu atenție — Istoria Românelor — găsim că Regulamentul Organic—prevedea—legi, organizare și administrare aproape identică pentru ambele principate.

— „Prin această s'au pus bazele unității economice a Principatelor, baze care pregătesc unitatea politică națională de mai apoi.” (Ist. Românelor cl. VIII secundară pag 393).

— „Dezvoltarea economiei a Principatelor Române — urma dezvoltării septentrionului în sud-estul european, a determinat nașterea și dezvoltarea identității naționale, a cărui embrion se găsește în cronică din secolul XVII” (Ist. Românelor pag. 394).

Deci unitatea Principatelor Române (24 ianuarie 1859) a fost o victorie câștigată de forțele

populare și democrate românești, împotriva forțelor reacționare și regresiste.

Idela națională și principiile de mai bine, au mobilizat tinerii ce studiau în străinătate înflăcărați de lozinci; — „Libertate, Fraternitate și Egalitate” — fluturată la revoluția burgheză din Franța dela 1789—1794

Implinirea și suferința din ce în ce mai sfâșietoare, exercitată de exponenții feudalismului din Principate, a mijlocit nașterea forțelor care trebuiau să scoată din impas, țărânela tradițională.

Burghezia din principate era implicată în activitatea ei, de granițele provinciilor.

Țărânela imprimă cu muncitorimea dorința a-și căpăta revindicările arzătoare au format un front dinamic și combativ, în lupta de formare a statului național român, care ducea spre progres și dezvoltare istorică a țării noastre.

În prajina unității, N. Bălcescu — afirmă;

— „Vorba unității este astăzi în inimile tuturor.”

În total acestor frământări sociale, marele nostru patriot N. Bălcescu, spune: — „Dacă vrem să facem o adevărată revoluție democratică să luminăm poporul să-l facem să simtă unitatea.”

Cavântul de răsturnare a vechilor orădanii feudale, începe încă din 1848,

N. Bălcescu și Kogălniceanu, au conceput unitatea întemeiată pe realizarea unei democrații politice burgheze ce se împlinea cu realizarea unor deziderate progresiste.

Pled'ci împotriva unității au survenit dela forțele interne (marți boleri) și externe. (Turci și Austriaci).

Ambele tabere nu vedeau cu ochi buni progresul Principatelor și emanciparea Românilor.

Turcii pierdeau sursa educațională de beneficii realizată prin oprinderea și exploatarea Țărilor Române.

Austriacii vedeau prin această spulberarea gândului de a-și întinde stăvănirea asupra Moldovei și Munteniei, sângându-le la gurile Dunării și la Marea Neagră.

La 5 Ianuarie, în Moldova, iar la 24 Ianuarie, în Muntenia glasul Națiunii a fost ascultat, alegând domn pe același personaj—*Alexandru Ion Cuza*.

Cronica timpului povestește cu multe amănunte, cum masele de muncitori și țărani în zilele de 21—24, au presat elementele guvernului unirii, (printra ele era și Ion Brătianu) să-și dea votul pentru Cuza.

— „Cetele de sute de oameni măcelari, tăbăcari și țărani înconjurară Dealul Mitropoliei, manifestând zgomotos. Măcelarii își frecau cuștile ascuțindu-le ca, clișciul lor să ajungă la urechile boierilor, ca un avertisment al marelor.

Așa s'a înfăptuit unitatea națională nu cum reacționarii de atunci și urmașii lor, au trambulizat că unirea s'a realizat de toate clasele sociale, în frunte cu boierii.

În scurta domnie Alexandru I. Cuza, a reușit să înfăptuiască, o parte din năzuințele țărănilor. Firul realităților democratice întrerupt prin forțarea lui Cuza de a abdică, (11 Feb. 1866) a fost reluat la 6 Martie 1945, de către guvernul Dr. Petru Groza ca rezultat al alianței dintre țărănimă și muncitorime în lupta dusă, împotriva reacțiilor vremurilor ce le trăim.

Antul de la 24 Ianuarie 1859, a deschis țării, drumul spre un viitor mai luminos.

II.—La 24 Ianuarie 1905, s'a

purces la organizarea mișcării muncitorești, destrămata prin acțiunea —„generoșilor”— dela sfârșitul sec. XIX. (1899).

Muncitorimea negăsindu-se organizată în sindicate, acțiunea crudă a reacțiunii s'a manifestat din plin prin legea corporațiilor a lui Melsio, (1902) obligând pe muncitori să intre în organizații profesionale patronalo-muncitorești.

În dorința de a ajunge la o viață mai bună, muncitorimea (1900—1905) a ajuns la concluzia că, are nevoie de organizații proprii.

Îsbucnirea revoluției burgeozo-democratice din Rusia (1905) le făcă tocă un imbold!

Sub influența experiențelor proprii și a revoluției din Rusia, mișcarea muncitorească din România sub conducerea lui I. C. Frimu Ștefan Gheorghiu și D. Marinescu trece la —reorganizare— pe o bază mai largă.

Întrunirea a fost convocată în sala Eforia (24 Ian. 1905) I. C. Frimu în fruntea miilor de muncitori s'a împotrivit prefecturii de poliție însărcinată special cu împiedicarea întrunirii.

Scopul adunării era să arate solidaritatea clasei muncitoare din România, cu lupta poporului rus, protestând, împotriva Domniei sângeroase din Rusia.

Orătorii au expus pe lângă problema rusă și cele în legătură cu lupta de eliberare a poporului român.

Marele entuziasm sub care s'a

desfășurat adunarea a fost culmiat în momentul când dela tribună se exprimă dorința ca ziua de sărbătoare a unității naționale să devină o zi, în care mișcarea muncitorească din țară să intre într-o nouă eră de activitate.

Mișcarea muncitorească unită cu forța politică, a pornit la întemelirea vieții sindicale, la lupta politică prin presă și manifestații.

Ziua de 24 Ianuarie 1905, marchează un eveniment important în desfășurarea mișcării muncitorești din România.

Sărbătorim ziua —Unității Principatelor— sub semnul redobândirii independenței naționale, periclitată de declarația legionară și antisocială și sub semnul unității muncitorești.

— „Sărbătorim ziua de 24 Ianuarie —ziua unității naționale— cu bolăvănirea noastră de a totări cât mai strâns alianța dintre muncitorime și țărănimă în vederea înfrângerii greutăților care ne stau în față și câștigarea de noi victorii împotriva cercurilor reacționare prin învingerea armărilor războiului. Întărind disciplina în muncă și ridicând cultura, sănătatea și buna stare a poporului român, prin înbegarea unității noastre naționale și anciale pentru progresul României.

(Viața Sindicală Nr. 109 din 20 Ianuarie 1947).

Inv. Gheorghe Gh. Conci

O d i n i o a r ă ș i a c u m

Astăzi se spune că a fi educator e cea mai înaltă menire ce se poate închipui.

Astăzi cuvintele lui Lenin

„Invățați! Invățați! Invățați!” mult mediat în care trebuie să lucrăm și totuși avem

impresia că nu ne găsim la locul nostru?

Să încercăm să vedem ce a dus la această situație a învățătorului.

Statul care întreține o școală, doar pen-

tru ce să albă una, dar a cărei calitate nu l-a interesat, a avut și un învățător doar ca să albă unul, nu l-a preocupat calitatea lui și n'a făcut nimic ca să ridice nivelul material a învățătorului; iar pe cel moral, pe care l-a dădea situația lui de lumindător, a căutat să-l fărâmițeze să-l macine să-l desfințeze. Astfel, interesele celor ce forma statul ar fi saferii.

Și total s'a întâmplat așa cum s'a voit.

Banal, de care Statul ne-a lipsit oficial, nu ne-a fost refuzat, sub diferite forme, ca preț al cumpărării noastre pentru interesele stăpânitorilor care erau Statul însăși.

Am ajuns astfel să acceptăm situații umilitoare.

Am acceptat tot felul de compromisuri. Astfel datorită imposibilității sau greutății de a ne realiza năzuințele unui trai omenesc în mod oficial, drumurile neoficiale drumurile compromisurilor ne-au ademenit și ni s'a măcinat astfel și puterea morală.

Descăderarea și scăderea sistematică și continuă a prestigiului nostru au urmat.

Orice vânt a bătu ne-a înclinat. Situația în care eram flinați făceau din noi oricând pionii în jocul de sah, al politicienilor nostri.

În situația de continuă decădere a corpului învățătoresc, obiective individuale ne erau arătate. Ne surdăeau. Situații temporare care ne măgăleau vanitatea ne amețeau.

Am vizat obiective individuale întotdeauna, neam mulțumit cu situații personale.

N'am vizat și nu am văzut, niciodată un orizont, orizont al profesiei noastre.

Ne-am vrut în situații și prin anumite împrejurări le-am avut un moment. Dar situațiile fiind înălțimi și când privești dela înălțime amețești, ca să nu amețim n'am mai privit în jos.

Și n'am mai cunoscut pe cerșetori de ale căror sadrențe ne-am agățat când ne-om ridicat.

Am uitat că suntem învățători. Ne'a fost

rașine să mai spunem aceeași decădere ornamentul său demagogic — „gen Carol II-lea.”

Corpul nostru învățătoresc n'a câștigat nimic prin poziția noastră înaltă, decât dezamăgire în plus.

Astfel s'aa scurs zeci de ani de viață învățătorescă fără ca învățătorimea să slujească interesele taturor celor ce mănecsc cu brațele și mintea.

După 23 August 1944 și mai ales după 6 Martie 1945 lucrurile s'au schimbat.

Ne-a lipsit unitatea de acțiune, munca ordonată, serioasă, în vederea scopului.

Fără o muncă serioasă, fără un angajament serios în muncă, nimic nu se va schimba.

Niciodată nu vom ajunge la o situație mai bună. Tăria unui corp stă în unirea părților care-l compun. Să fim deci uniți în muncă și'n gândul că trebuie să progresăm.

Condițiunile sunt astăzi favorabile. Astăzi când pozițiile se cuceresc prin muncă, avem sorți. Să muncim numai. Astăzi când organizați în sindicate avem sprijinul tovarășilor muncitori, avem sorți.

Dar trebuie să muncim. Toată munca noastră e muncă sindicală. De realizarea acestei munci depinde îmbunătățirea situației noastre. Fără muncă nimic nu se câștigă. Câștigând bătălia muncii, câștigăm îmbunătățirea situației noastre.

Având situația noastră îmbunătățită vom avea situația morală refăcută și ipsofacto, autoritatea noastră.

Autoritatea noastră, va grăbi însăși procesul democratizării în masele muncitoare rurale.

Să călcăm cu tot piciorul pe drumul pe care am pornit. Să fim serioși. Să ne înhămm în muncă serios și cinstit, cu curaj.

E ceasul educației. Trebuie să fie și, al educatorului.

Grigore S. Icu

Educația și Cultura trebuie să fie în avangarda

luptei pentru Democrație

Invățătorul ca factor politic

În arșița luptă a popoarelor la spre mai bine, în lupta contra satrăpului spre a primi lumina vie a vieții, în lupta contra obscurantismului, analfabetismului, în lupta contra tularor maladiilor sociale ca: ura contra raselor, speculației omului de către om, învățătorul a fost totdeauna una din cele mai tari.

Luminațorul al a satelor, modelator al sufletelor, oșteș dărz al patriei, învățătorul este să fie prezent și activ în lupta cea mare.

Să vedem dacă învățătorul trebuie să fie un factor politic viu.

Dacă el este conducătorul spiritual al satului, dacă el crește generații de generații, dacă el impune prin simțul și atitudinea lui o anumită conduită, apoi care altul mai mult ca el în strănsă colaborare cu factorii democrației subită de popor, cu

elementele cele mai avansate ale progresismului activ poate înfăptui aceste sarcini?

Crescând copil patriei în tablărea omului de către om, în spiritul de frățietate între popoare și la cultul muncii, el face o operă de avansată și adâncă de mocrășe.

Făcând populației educație civică în sensul de a organiza societatea contra elementelor distructive, de a învăța țărănul și muncitorul în felul cum să se organizeze pentru o viață mai bună și egală, de a le demasca pe toți dușmanii lor și de a lupta el însuși cu tot sufletul în toate aceste mari comandamente, nu face altceva decât politica mișcării lui.

Acum ce niciodată are această libertate impunându-i-se această luptă căci în statul dorit cu ată-

ta răvănă de el, se lucrează în acest sens.

Dacă învățătorul a fost una din partidelor burghazo-capitaliste, el a făcut jocul lor pentru a-și asigura existența înă în sufletul lui a rămas „Apostolul” celor umiliți.

Mai mult decât aceasta învățătorimea a dat erol ca au căzut pe baricadele libertății populare.

Deaceia învățătorul trebuie să facă politica obârșiei lui căci prin aceasta va fi exemplul viu al apărării binelui și frumosului.

Făcând politica libertății democratice el va putea să albe o școală demnă de mișcarea el va putea să albe prestigiul funcționării lui și va putea duce ușor și repede la îndeplinirea visului de mult dorit al țărănului analfabetismului și culturizarea maselor populare.

Ilie Vasilescu

Cooperativa Solidaritatea

În ziua de 7 Decembrie 1947, învățătorii dâmbovițeni, membri activi și fondatori, ai celor două cooperative învățătoresști: „Armonia” și „Solidaritatea”, prin îndemnul Comitetului Sindicatului învățătorilor al județului, s’au întrunit în adunare generală extraordinară comună.

Scopul acestei adunări a fost fuzionarea celor două cooperative, cari devin de aici înainte una singură, care va funcționa cu trei secții: librărie, magazin de stat și magazin de desfacerea produselor alimentare.

La acest însemnat act au luat parte învățătorii cei mai încercați în cooperatie, reprezentantul Sindicatului județean tov. Daniil Stănescu și reprezentantul Federației Dâmbovița, dl Inspector Traian Dumitrescu.

Se deduce de aci că hotărârile ce s’au luat, poartă garanția unei mature și legale chibzueli, fiind ferm convinși, că îndemnu-rile vremii noi, democratice, sub semnul

cărora trăim, a fost pe deplin îndeplinit și realizat.

După ample și obiective discuții s’a hotărât cu unanimitate de voturi fuzionarea celor două cooperative, ședința fiind prezidată de tov Grigore Mărgulescu.

Noua cooperativă va purta numele de „Solidaritatea” și va avea ca membrii pe toți învățătorii din jud. Dâmbovița și toți membrii familiilor lor, pensionarii învățători, profesorii secundari și orice funcționar pendinte de Ministerul Educației Naționale.

Cooperativa, va aproviziona cu tot felul de mărfuri, prin cele trei secții pe membrii săi și în special cu mărfuri raționalizate.

S’a ales un nou consiliu de administrație compus din:

Titu Nițescu-Președinte
Ioan Butăroiu-Vicepreședinte
Petre Popescu-Titu
Rada Vasile-Tătărăni

Gh. Ropotan-Bexdead
 Stan Stăncescu-Cocoș
 Gh. Popa-Butoiul
 V. Ursu-Teiș
 Stroe Marin-Bucșani.

Cenzori

Gh. Popescu-Clurea-Moreni
 Nic. Șerban-Văcărești
 Alex. Varlam-Târgoviște.

Noaa cooperativă va începe operațiunile pe data de 1 Ianuarie 1948.

Pentru bunul mers al aprovizionărilor consiliul de administrație face un apel călduros tuturor tovarășilor învățători din județ să sprijine cooperativa din punct de vedere moral și material.

S'a hotărât în adunarea extraordinară subscrierea a cel puțin cinci părți sociale, a câte 500 lei fiecare, vărsate astfel: câte

500 lei pe lunile Ianuarie și Februarie 1948 și apoi câte 200 lei lunar până la complectare.

Secretarii grupelor sindicale, sunt rugați ca până la 1 Ianuarie să înainteze la secretariatul Sindicatului de plasă, câte un tabel în dublu exemplar de toți tovarășii învățători din grupa sa și de membrii familiei lor indicând vârsta și ocupația fiecăruia.

Secretarii plășilor vor păstra un exemplar la plasă, iar celălalt îl va înainta pe adresa cooperativei „Solidaritatea” la Târgoviște. Convinși fiind că tov. învățători și învățătoare vor da toată atențiunea acestei frumoase și folositoare instituții și ne vor da concursul lor, consiliul de administrație îi asigură că va face totul pentru buna administrare și aprovizionare a cooperativei.

În numele consiliului de administrație,

Președinte, Titu Nițescu

Metoda globală și predarea aritmeticei la cl. I-a

Psihologia copilului, pe cercetările și concluziile cărora se bazează metoda globală pentru predarea scrii-cifrelor în școala primară, a ajuns la concluzii tot atât de importante și în privința formării noțiunii de număr la copii, noțiune pe care se sprijină predarea aritmeticei în clase I-a primară.

Este cert că, la vârsta de 7 ani, când ne vin copiii la școală, vin cu o nedreptă și cu o confuzie destul de accentuată despre număr, lipsindu-le până și antrenamentul pentru munca ce li revine școlii să facă în vederea dezvoltării însușirilor psihice pe care se întocbește predarea aritmeticei, și aceasta mai frecvent la țară, unde copilul este lipsit de asistența educativă a familiei, care procedeează în predarea cunoștințelor aritmeticei — numărări și calcule — fără a respecta norma determinată de legile de dezvoltare psico-fizică a copilului. Are loc astfel un procedeu educativ contrar celui care se desfășoară în familie când e vorba de învățarea vorbirii și din această cauză, sub raportul pregătirii la aritmetică, procentul celor cu avarierea față de această materie, este așa de mare.

Școala nouă, școala pe măsura copilului, cere respectarea strictă a individualității copilului și formarea acestui climat în care libertatea de observare, de înțelegere, de exprimare și de muncă personală să fie o realitate bine cunoscută și susținută de către educatori.

Funcțiunea de globalizare, care, în cazul predării aritmeticei, devine calculul global, apare la copil înaintea oricărui calcul sprijinit pe analize și sistematizări logice și astfel răstoarnă procedeele școlii vechi care folosesc metoda analitico-sintetică.

Intuițiile globale despre număr, adică numărarea mecanică și încercările de calcul mecanic, cu care vin copiii la școală, sunt confuze și din această cauză predarea aritmeticei, după practicele școlii vechi, devine plictisitoare pentru copii și situația aceasta, dacă ținem seama și de faptul că mulți copii ce ne vin la școală sunt întârziați ca vârstă intelectuală, din cauza lipsei de asistență educativă în familie, ducă de dreptul la rezultate negative în privința predării aritmeticei și ca dovadă că așa este să constatăm ce o poate face orice educator că nici chiar în clase IV-a elevii nu stăpânesc dexteritatea coexistenței orale și unei table înmulțirii, fără a mai vorbi de calculul lateral a scopului urmărit de predarea aritmeticei — formarea și dezvoltarea judecării matematice.

Urmând cu săbdate procedeele preconizate de metoda globală — exercițiile de observare reală a lucrurilor concrete, de memorări concrete, observând cantitățile globale, puțin, puțin, destul, tot atât, mai puțin, mai mult, vom ajunge la formarea și dezvoltarea memoriei vizuale, a judecării logice și matematice înaintea formării noțiunii de număr, fapt care

are măsura să se aşureze marea care se va face ca să se plăsească aici în total acesta s'a pe baza înțelegerii de care avem nevoie în predarea operațiilor de calcul.

— Manualul de aritmetică pentru clase I-e „Socotesc ușor”, întocmit de D-na și D-l Maria Bictulescu întocsește aplicarea globalismului, centrelor de interes, multiplicarea și variația mijloacelor de înțelegere, întrebările problemelor în imagini, predarea măsurilor naturale înțelegerea celor convenționale, mecanizarea orientării prin procedee noi și interesante și pentru aceste motive poate fi considerate ca un mijloc prețios pentru colegii care vor să educe contribuția lor la marea de înțelegere a școlii românești, cu atât mai mult cu cât este întocmit pe baza rezultatelor la care a ajuns până acum psihologia copilului.

Problema predării aritmeticii a fost și a rămas în școala primară pe primul plan al preocupărilor sale, pentru motivul că atât părinții elevilor cât și toate categoriile de școli la care se prezintă absolvenții școlilor primare spre a-și continua pregătirea pentru viață, aşteaptă rezultatele școlii primare după pregătirea de aritmetică a elevilor. Dar cu toate acestea, rezultatele arătate de statistică sunt îngrijorătoare și surtate, în cea mai mare măsură, din cauza motivelor arătate mai sus.

Litara și cifra, împotriva cărora se ridică metoda globală, cer copilului, pentru a fi înțelese, o logică străină și rigidă de introspecție și retrospecție — imediată de care copilul, la vârsta de 7—9 ani, nu poate dispune. Consecința firească se rezultă din această tabulă de predare este intelectualizarea și mecanizarea sensului a acțiunilor aritmetice, care, fixându-se la periferia conștientului, dispăre după un scurt timp și copilul rămâne lipsit de pe urma acestor munci obținute și deșchitate până și de cea mai elementară putere de judecată care îl face să se încurce foarte ușor, mai târziu, în fața problemelor de viață personală și reală.

Deaceia, problema ce se pune este de a se folosi mijloacele cele mai practice care să ne asigure chiar din primul an de școală adaptarea firească a predării aritmeticii la puterile mintale ale copiilor ce corespund vârstei când aceștia ne vin la școală.

Pentru aceasta, vom cerceta atenț cugetările despre număr, cu care se vin copiii la școală — pentru că este vădit și bine cunoscut de către psihologia copilului — și vom putea să-lădăm pe altă temelie decât cea pe care o constituie filiaza reală a copilului.

Chiar dela început să folosim percepția globală a cantităților și calculul global, far cunoștințele referitoare la număr să fie preluate în legătură cu centrul de interes, care menține pe copil în cadrul vieții practice și concrete, singura care îl poate salma și interesul lui însuși corespunde curiozității și dorinței

sale de a cunoaște și de a ști cât mai mult despre ceea ce îl înconjoară.

Nu vom intra în predarea propriu zisă a aritmeticii până nu vom epuiza seria exercițiilor pregătitoare, care au un rol bine determinat în formarea și dezvoltarea puterilor sufletesti ale copilului.

Vom face cât mai multe exerciții de concretizare a primelor numere, prin cât mai multe mijloace de observare a obiectelor concrete din jurul copilului și ne vom feri de tendința de intelectualizare a cunoștințelor armetice, mai ales în rezolvarea problemelor, despre care se spune că, așa cum se practică, formează judecata și raționamentul. Cu toate acestea, rezultatul este altul. Copilul, neputând de frân procesului de gândire personală, nu poate sesiza raportul dintre termenii problemei și ca atare problema îi rămâne neînțeleasă, din care cauză n'o poate nici rezolva. Câți copii rezolvă singuri problemele date acasă sau în clasă, atât în școala primară, cât și în cea secundară și câți nu cad la examenul ce le dau la matematică?

Problemele de imagini pe care să le folosim, chiar dela primele încercări de predare al acestui obiect arid, au darul de a clarifica, datele problemelor, clarificare care concretizând și plastificând termenii, dezvoltă judecata evită, confuzia și pregătește astfel baza înțelegerii oricărei probleme fie ea cât de complicată.

Mecanizarea calculului să se facă în așa măsură, în primele două clase, încât să treacă în subconștient unde să se consolideze pe bază de exerciții și antrenament fără dificultăți și greșeli necorectate.

Lucrarea D-nei Marin Bictulescu „Aplicări noi pedagogice în în cl. I a primară”, apărută în anul acesta, în Editura „Școala și familia de mâine”, cât și a doua lucrare „Idei și metode în predarea aritmeticii în școala primară”, ce va apăre în curând, pot fi de folos celor ce urmăresc diseminarea în legătură cu tendințele de învățare din școala românească.

În alt articol vom continua cu cercetarea formării noțiunii de număr la copii și exercițiile pregătitoare pentru predarea primelor noțiuni aritmetice.

Calculul este deosebit de important în viața noastră. Să învățăm noua formă de viață a statului Republica Populară Română, Patria tuturor celor ce mănesc cu brațele și mintea, de la oraș și sat.

I — A — R — N — A

Scribaltte flori de gheață
Vin din zări îndepărtate,
Brodând covor, țără vieață,
Din cristale argintate.

Tot ce-a fost frumos și verde,
Acu pare un mormânt;
Iar sub giulgiul alb se pierde
Al pământului veșmânt.

Din ce-a fost măreț și falnic,
Plin de viață și iubire,
A rămas doar, dorul jalnic,
După tot ce-a fost zâmbire.

Nicderi nu vezi o floare
Și nici franze înverzite.
Gerul aprig, cu ninsoare,
Strânge gânduri mucezite.

Doar pe crestele cărunte
Stau stingheri, — dar au un rost,
Brazi cu cetine mărunte,
Verzi așa precum au fost.

Pe pământ și'n cer albastru,
Nu vezi zâmbet, n'auzi cântec:
Doar o rază de la astru,
Mai alină pe acest polec.

Unde-a fost frumos odată,
Viață, cântec, veselie,
Plânge-acu natura toată
Și a țării scumpă glie.

In loc de cântec, veselie,
Urlă viforul năpraznic,
Și'n loc de glas de ciocârlițe,
Cântă Crivățul obrăznic.

Iar săracii plâng cu jale,
Implorând ca trista vreme
Să-și schimbe nume și a ei zale,
Primăvara să se cheme.

Plănușul lor e fără rost,
Și'n zadar e ruga lor.
Iarna e precum a foc,
Și va fi și'n viitor!

Emecilia Mihailescu-Colan

Să fim uniți

Progresul și civilizația se aseamănă ca un șivoin de apă, care cu cât iese mai din adâncuri și vine mai de departe, cu atât este mai puternic și mai mare.

Trecutul unui popor reprezintă comoara din care trăește viitorul.

Cine se izolează de trecut și trăește numai pentru el și prezentul lui, este o așchie netrebnică purtată de valuri. La nimic bun nu te poți aștepta din partea unor astfel de oameni.

Lăsând la o parte tot ce ne-a desbinat sau au puterea să ne desbine, îmbrăcați în haina trașiei, să dăm tot ce avem mai bun, mai nobil pentru triumful democrației, pentru progresul țării noastre republici.

Înlăturând zavistia — folositoare numai celor ce ne consideră trambuline pentru

scopurile lor de exploatare a poporului — vom fi vrednici de trecutul nostru de muncă.

Înfrățiți în muncă, vom fi slujitori devotați ai prezentului, eliberând poporul de orice exploatare, fie chiar a zeilor în care se travestean potențații vremurilor trecute.

Mai mult ca oricând este nevoie ca rândurile noastre să fie cât mai strânse, sălățele cât mai unite și mai încheiate în jurul „Sindicatului” nostru „Căminului”, „Banclii”, „Cooperativei” noastre.

„Sindicatul” are nevoie de tot sprijinul și înțelegerea noastră. Conducătorii sindicatului — un mănuchi de colegi tineri, entuziaști și hotărâți în munca ce li s'a încredințat, merită cea mai obiectivă prețuire pentru strădania și abuciamul lor.

„Învățătorul”, revista noastră, merită să ne înfrățescă suferințele și gândurile, are nevoie de contribuția tuturor.

Sunt o mulțime de probleme ce se pun școlii și slujitorilor ei — probleme isvorite din prefacerile sociale de azi,

S-au dat atâtea subiecte pentru ședințele cercurilor culturale.

Este o datorie ca toate aceste probleme, să fie tot atâtea articole pentru „Învățătorul”

Suntem convinși că toți colegii sunt așadar pătrunși de prefacerile sociale ce se petrec în lumea întreagă, precum și de rolul nostru în educarea și îndrumarea poporului pe linia progresului.

În spiritul noilor prefaceri sociale „Învățătorul” va fi un prețios îndreptar în orientarea justă asupra tuturor problemelor legate de școală și popor

Ionuț Albu

KREMLINUL

— Kremlinul, este partea cea mai veche a Moscovei. A fost fondat în secolul al XII-lea. În anul 1947 se împlinesc exact 800 de ani de la existența acestei fortărețe. Kremlinul, este cuvânt tătarăsc și înseamnă „fortăreață”.

În incinta Kremlinului, sunt 12 biserici: Biserica „Bunei-Vestiri”, construcție din timpul lui Ivan Cel Groaznic, monument caracteristic al arhitecturii ruse din secolul al XV-lea. Biserica „Arhanghelsk”, unde se află mormintele a 49 de țari, clădită în 1508. În biserica „Adormirea Maicii Domnului”, se încoronase țarii; iar biserica „12 Apostoli”, este în imediata apropiere de „Țarul-tunurilor”, care pe vremuri servea la apărarea fortăreței, astăzi „Țarul tunurilor”, împreună cu alte tunuri rusești din Secolul XVI și XVII, formează un clemen decorativ. În fața arsenalului, aflat în apropiere, sunt expuse 1.500 tunuri, luate în 1812 de la armatele lui Napoleon, iar în stânga, marele „țar al clopotelor”, în greutate de 200 tone, a cărui schelă s'a prăbușit arzând în momentul ridicării lui la locul fixat. Azi se găsește spart la locul unde a căzut.

— Sa proiectează apoi palatul „Sovietului Suprem”. O clădire mare terminată în 1848. Este construit pe locul unui palat din secolul XII-lea.

Sala de ședințe a sovietului suprem este de o simplitate majestuoasă; impresie de claritate și francheță arhitectonică. Sunt peste 1000 locuri pentru deputați. Se înlanțuesc pe rând, sala „Ordinul Vladimir”, sala „Ordinul Sft. Gheorghe”, cu dimensiunile 65/20 m., unde s'a sărbătorit, „Victoria din 9 Mai 1945”. Șirul sălilor este mare. Instructiv este Muzeul armamentului, secția bisericească și sălile obiectelor de argint.

Peste tot o bogăție de neînchipuit, comori de artă, evocări istorice, Kremlinul, constituia punctul central al vieții rusești, pe vremea țarilor. De aici pornesu ordinele de asigurare ale poporului și acolo se îndreptau bogățiile popoarelor.

Astăzi, Kremlinul, este centrul vieții politice a Uniunii Sovietice, de aici pornesc măsurile pentru industrializarea țării, pentru motorizarea agriculturii, pentru ridicarea școlilor, universităților, spitalelor și laboratoarelor, pentru bunăstarea popoarelor „Uniunii Sovietice”. Astăzi de aici pornesc măsurile chibzuite, pentru ridicarea la viața națională civilizată, a popoarelor cari, până la Revoluția din Octombrie 1917, nu aveau nici alfabet.

Aci se întrunește Sovietul Șuprem al U. R. S. S., format din cele două soviete: Sovietul Uniunii și Sovietul Naționalităților.

Astăzi este locul, spre care cu dragoste privesc popoarele sovietice, pentru că Kremlinul adăpostește tot ce reprezintă mai luminos, mai bun, mai înțelegător, pentru popoarele muncitoare.

Danil Stănescu.

■ Pentru atitudine antisindicală și antidemocratică și pentru fapte nedemne cu funcția de învățător și sindicalist, învățătorul Petre S. Popescu—Pietroșița, a fost exclus din Sindicatul Învățătorilor Dâmbovițeni.

Tip. „IOAN HELIADE RADULESCU“
— TARGOVISTE —

D-sale

D. Inv. _____

Com. _____

Jud. Dâmbovița